

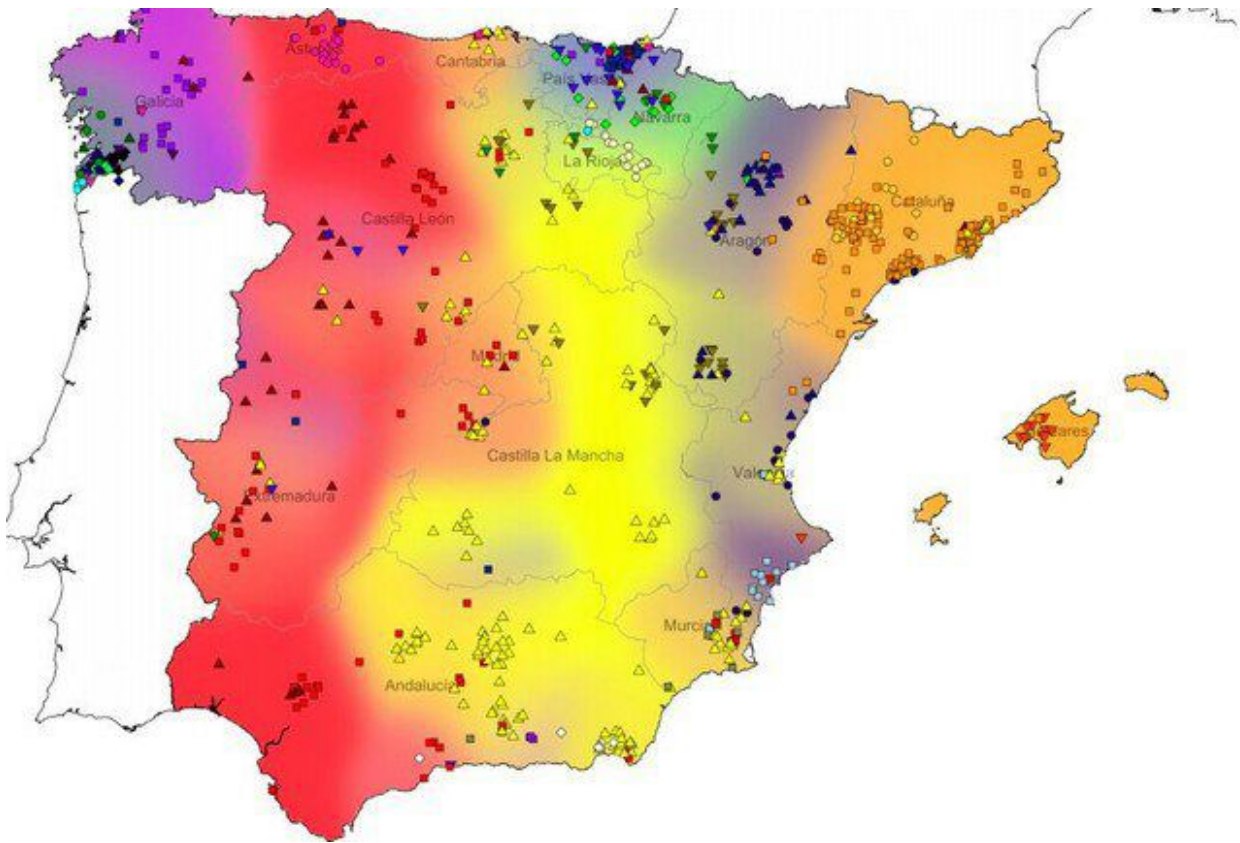
El patró genètic dels catalans dins de la península Ibèrica

written by David Folch | 20 de març de 2018

L'estudi de l'origen genètic de les poblacions i les migracions sempre ha donat peu a tot tipus de controvèrsies i polèmiques, de vegades interessades, que en dificulta el tractament obert i sense prejudicis. A Catalunya especialment sembla ser un tema tabú amb el probable objectiu de no donar peu a diferents graus de "catalanitat" segons l'origen de les persones, o per evitar l'intent de justificació d'exclusions racistes. Normalment es parteix de la base, ni que sigui implícitament, que donades totes les migracions i moviments de població des de la prehistòria i especialment en la segona meitat del segle XX, les diferències amb l'Estat espanyol han de ser mínimes, configurant doncs poblacions indistingibles genèticament. No és així.

Un estudi fet conjuntament per la Universitat d'Oxford i la Universitat de Santiago de Compostela, "*Patterns of genetic differentiation and the footprints of historical migrations in the Iberian Peninsula*" i que podeu llegir íntegrament [aquí](#) demostra una clara diferenciació genètica en l'eix que va d'est a oest de la península Ibèrica, mentre que en la direcció nord-sud s'observa la conservació del patró genètic perfectament compatible amb moviments de població en aquest eix, possiblement de l'època medieval.

Una imatge dels patrons genètics obtinguts i la seva distribució val més que mil paraules i el mapa parla per si sol:

Clare Bycroft

Potser és massa evident destacar la relació Catalunya-Balears i també Aragó-València-Múrcia amb una clara diferència respecte a les altres zones de la península. Els mateixos autors de l'article relacionen al mapa genètic amb la composició lingüística de la península de l'any 1300 i destaquen que el patró de diferenciació genètica reflecteix les fronteres lingüístiques i geopolítiques presents al final de l'etapa musulmana i l'alta edat mitjana, patró que suggereix que aquest període ha tingut un impacte significatiu i de llarg abast temporal en l'estructura genètica de l'Estat avui, més de 500-800 anys després. Especialment interessant també el mapa de les influències genètiques de fora la península que altre cop és prou explícit.

Les dades tècniques de l'estudi, els mapes i la discussió científica la trobareu a l'enllaç a l'article i us encoratjo a llegir-lo sencer per extreure'n les vostres pròpies conclusions i captar-ne els detalls. Conèixer dades contrastades i debatre-les serenament no ens ha de fer gens de

por, i menys a Catalunya, on ja fa molts anys una gran majoria de catalans va assumir que de tots els constituents que defineixen una identitat nacional, el menys important és l'origen de cadascú. Però no cal partir de concepcions errònies per adoptar aquest punt de vista.